

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 376/2020
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Јасмине Васовић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката др Драгана Клепића, поднетом против пресуда Првог основног суда у Београду 36Кн.бр.98/18 од 12.09.2019. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.731/19 од 20.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката др Драгана Клепића, поднет против пресуда Првог основног суда у Београду 36Кн.бр.98/18 од 12.09.2019. године, исправљене решењем истог суда Кн.бр.98/18 од 14.10.2019. године, и Вишег суда у Београду Кж1.бр.731/19 од 20.12.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 36Кн.бр.98/18 од 12.09.2019. године исправљена решењем истог суда Кн.бр.98/18 од 14.10.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и за исто му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка како је одређено изреком првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.731/19 од 20.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Клепића и пресуда Првог основног суда у Београду 36Кн.бр.98/18 од 12.09.2019. године, исправљена решењем Првог основног суда у Београду Кн.бр.98/18 од 14.10.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат др Драган Клепић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се поднети захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде укину или да се преиначи првостепена пресуда и окривљени ослободи од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да спорни догађај не представља кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика већ обичан породични изоловани инцидент, те да је погрешан став суда да се код овог кривичног дела чија је радња дефинисана трајним глаголом аутоматски ради о кривичном делу насиље у породици без обзира да ли је радња кривичног дела урађена једном или више пута. У конкретном случају, по наводима браниоца изнетим у захтеву за заштиту законитости, не постоји ни минимум континуираног стања угрожености оштећене, јер заједница брака између окривљеног и оштећене већ месецима фактички није постојала, па је евентуална угроженост могла бити само тренутна и везана за конкретну спорну ситуацију која се одиграла у кратком временском интервалу.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП по питању да ли је дело за које се окривљени гоне кривично дело, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика (КЗ), а наводи из захтева за заштиту законитости, на којима се темељи и одбрана окривљеног, да је реч о издвојеном породичном инциденту и да нема континуитета у вршењу насиља у породици, су неосновани, о чему је првостепени суд на страни 17 став два, као и другостепени суд на страни 3 став два образложења пресуде дао јасне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Даље у захтеву бранилац окривљеног указује да првостепени и другостепени суд приликом доношења пресуда нису са сигурношћу утврдили време и место извршења кривичног дела, као и околности под којима је кривично дело извршено, нису дали разлоге

из којих поклањају пуну веру оштећеној и њеној мајци, а игноришу изјаву окривљеног и његове мајке и оспоравају став матичног лекара који по наводима браниоца није извршио констатацију и опис повреде на адекватан начин и у складу са правилима струке, чиме се у захтеву за заштиту законитости суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду законске одребе члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом-члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Сходно наведеном, повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је исти у овом делу одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев у односу на повреду одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар
Марија Рибарић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Драган Аћимовић,с.р.